

А. КОРЯГІН ЗАКЛИКАЄ ДО
ПРИПИНЕННЯ НАДУЖИТТЯ
ПСИХІАТРИЇ В ССРС

Москва. — Кореспондент газети "Нью Йорк Таймс" Билл Келлер інформує у числі з 17-го березня ц.р., що лікар-анатолій Корягін, недавно звільнений з концтабору, який перед тим відсидів шість років в тюрмі таборах невідомої праці, звернувся до совєтських властей з пропозицією покликати до життя спеціальну урядову комісію, яка перевірила б заходи про надужиття психіатрії і висилання здорових в'язнів до психіатричних закладів для покарання і тортури.

А. Корягін заявив під час інтерв'ю, що психіатричні заклади, на жаль, не були затворнені "гласністю" і "реформами" генерального секретаря ЦК КПСС, а фактом є, що вони служать знаряддям для політичного утистки багатьох політичних в'язнів, які, крім децю відмінної від компартій думки, позитивним чином фізично і духовно здорові і не потребують лікарського, тим більше психіатричного втручання.

Головну увагу партія і уряд звернули на звільнення деяких негрізних в'язнів з численних концтаборів і тюрм, залишаючи в тіні в'язнів сумніння у психіатричних лікарнях", — заявив Корягін кореспонденту.

Міжнародна Амністія, головне бюро якої знаходиться в Лондоні, має на своєму списку прийнятні 50 в'язнів сумніння, які тепер перебувають у совєтських психіатричних закладах. Дисидентські групи в ССРС підтвердили, що психіатричні заведення все ще є пристроєм для політичних в'язнів, що його так часто надуживають працівни-

СЛІДЧА ПРИЗНАЛАСЯ, ЩО ПОДАВАЛА ПРИЗВИЩА
ЗАПІДОЗРЕНИХ ПРИ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ЗНІМОК

ЛІКАРСЬКА ФОТО-ЕКСПЕРТИЗА ПІДТВЕРДИЛА ЗАЯВИ І. ДЕМ'ЯНЮКА

Єрусалим. Ізраїль (АН-ЧЕЙН. тел.). — Міріам Радікер, 80-літня сліда, яка на доручення поліції записувала свідчення уцілілих свідків з нацистських концтаборів, призналася під час опитування обороною тут на процесі Івана Дем'янюка у четвер, 19-го березня, що вона подавала прізвища Федора Федоренка і Івана Дем'янюка під час ідентифікації знімок опитуваними свідками.

На запит Ізраїльської оборони І. Дем'янюка, Іорана Шефтеля чи давала прізвища свідкам перед чи після показання знімок. М. Радікер відповіла, що не пам'ятає. На повторений запит головного судді Дова Левіна, чи вона це справді робила, Радікер відповіла, що так.

У контрасті до попереднього дня, коли перепитування вів адвокат Марк О'Коннор, концентруючись на біографії Радікер, адвокат Шефтель опитував її виключно щодо процедур і техніки записування свідчень. Він також встановив, що прийнявши шість з опитуваних Радікер 15-ох свідків не пізнали зі знімок ані Федоренка, ані Дем'янюка, а деякі пізнали тільки Федоренка, або тільки Дем'янюка.

І. Шефтель зосередив увагу зокрема на свідченнях тих осіб, що вже померли, або згідно з рішенням суду їх свідчення у формі записів Радікер є допущені на процес, хоч існують вагомості можна квестіонувати. Один з тих свідків на ім'я Гуровскі впізнав фото І. Дем'янюка, але не пізнав Федоренка. І. Шефтель встановив, що Гуровскі на процесі Федоренка у Фльориді не пізнав його на залі судовій, а показав на іншу, багату молодшу людину. Це свідчення із протоколу суду на Фльориді суд тепер допустив, як доказовий матеріал.

Не впізнав Дем'янюка свідок Гольдфарб, який раніше писав у споминах, що Іван з Треблінки з'явився під час повстання 2-го серпня 1943 року. На запит Шефтеля чи Радікер знає про це записану заяву, вона відповіла, що шойно тепер про це довідалася. Це саме відноситься до заяви Розенберга з 1947 року.

Під дальшим опитом Радікер признала, що на аркуші знімок числа 16 і 17 (Федоранка і Дем'янюка) є більш-менш виразніші від інших.

Серед інших свідків, які не впізнали Дем'янюка були Куділік, Тайтман, Гель-

ПРЕЗИДЕНТ Р. РЕГЕН НЕ ЗНАВ
ПРО УСІ СПРАВИ ІРАНСЬКОЇ АФЕРИ

Вашінгтон. — Президент Роналд Реген заявив у четвер, 19-го березня ц.р., під час довго очікуваної пресої конференції в Білому Домі, що він, очевидно, не знав про всі деталі іранської афери, зокрема не знав про перекинення фондів з продажі зброї, записних частин й амуніції для Ірану на швейцарське конто антикомуністичних повстанців "контрас" в Нікарагуа.

Президент признався, що його, зглядно його Адміністрації, так звана "іранська ініціатива" була невдалою і він напевно не повторив би її в майбутньому. Замість шукати зв'язків з так званими поміркованими колами серед політиків в Ірані, зброя, яку доставили ЗСА до Ірану безпосередньо і через посередництво Ізраїля, до чого також признався Р. Реген, була використана проти політики З'єднаних Штатів Америки і навіть не наближалася до визволення американських закладників, хоч іранські партнери обіцяли зробити все, що буде в їхніх силах, щоб справу закладників погладити. Р. Реген сказав, а краще повторити те саме, що він вже раніше говорив членам президентської комісії Джана Тавара, що він не придує у яких обставинах і при якій нагоді він давав свою згоду на продаж зброї для Ірану.

На вступі президент Р. Реген заявив, що він інтенсивно працює тепер над зменшенням дефіциту в державному бюджеті і про прийняття звіту комісії сен. Дж. Тавара і відповідальності на запитання численних кореспондентів порушив ще такі важливі справи: проблему закладників в Лівані, про долю яких Уряд думає часто і шукає способів для їхнього звільнення; фінансування, чи краще допомогу для "контрас" в Нікарагуа; вивисня, що зброя для Ірану не була подумана, як виміна за закладників; договору між ЗСА і Канадою у справі кислотного дощу; посередництво Ізраїля у продажі зброї і наявності зв'язків з Іраном, які на думку Президента є важливими і не треба мати на увазі; справу опитів серед американських виборців. Стратегічну оборонну ініціативу, яка все ще знаходиться в стадії дослідів; реакцію альянсу ЗСА, які, як заявив Р. Реген, самі продають зброю для Ірану й інших арабських країн і не питаються про це Америки. Очевидно, найбільше зброї на Близь-

Президент Р. Реген

кий Схід приходить з комуністичних країн; допомогу для антикомуністів в Центральній Америці. Цю останню проблему він плянує розв'язати на більш стабільній базі, бо це одна може з найважливіших справ під теперішню пору.

Треба відмітити, що кореспонденти більших телевізійних компаній — АЙ-Бі-Сі (Сем Доналдсон), Ей-Бі-Ес (Билл Пленер), Ей-Бі-Сі (Кріс Воллес), сконцентрувалися виключно на іранській афері, "пам'яті президента Р. Регена", перекиненні фондів на конто "контрас", посередництво Ізраїля і правильності чи неправильності політики Адміністрації у відношенні до Ірану, залишаючи поза увагою інші важливі справи міжнародної політики.

Політичні спостерігачі, коментатори й політичні аналітики, які виступали після закінчення пресої конференції, хоч критикували в загальному Адміністрацію за іранську аферу, а ще більше за неслалесне перекинення фондів, признались, що пресої конференція була кінцево потрібною, і що Р. Реген вийшов добре, відповідав прилично, спокійно і чітко.

Пресої конференція тривала 32 хвилини. В останній хвилині, коли Р. Реген сказав вже далі від мікрофону і хотів відоклитися, було питання від коментаторів чи він не хотів відоклитися від мікрофону. Р. Реген відповів, що він хотів відоклитися від мікрофону.

Політичні спостерігачі, коментатори й політичні аналітики, які виступали після закінчення пресої конференції, хоч критикували в загальному Адміністрацію за іранську аферу, а ще більше за неслалесне перекинення фондів, признались, що пресої конференція була кінцево потрібною, і що Р. Реген вийшов добре, відповідав прилично, спокійно і чітко.

Пресої конференція тривала 32 хвилини. В останній хвилині, коли Р. Реген сказав вже далі від мікрофону і хотів відоклитися, було питання від коментаторів чи він не хотів відоклитися від мікрофону. Р. Реген відповів, що він хотів відоклитися від мікрофону.

Україні взяли участь в
республіканській конвенції

Ленсінг, Миш. — В дніх 20-го до 21-го лютого ц.р. тут відбулась конвенція республіканців штату Мішиген, в якій взяли участь молоді українські активісти: Христина Заріська, Квітка Іванюшка, Роман Воронів, Роман Куропась.

Враз із ними були також заступники делегатів: Євген Юрків, Наталя Мельник, Павлина Крайдуб, і гості: Христия Качан, Роман Кудильський і Марта Куропась.

На конвенції перевибрано на голову Спенсера Ейбегема на ще один рік.

На конвенції обговорено такі справи як клініки для молоді, податки, сільське господарство, здоров'я та поширення хвороби АІДС.

Сильно заохочені, учасники конвенції сподіються, що українсько-американські республіканці по цілій Америці почнуть активізуватися.

Я. СУРМАЧ-МІЛЛС
В ЧИКАГО

Чикаго. — Пластові Плем'я "Перші Стежі" влаштує виставку картин Ярослава Сурмач-Міллс, відкриття якої буде в п'ятницю, 27-го березня ц.р., о год. 8-й вечора тут в Пластовій домівці, при 2124 Вест Чикаго авеню. Відтак виставка триватиме в суботу, 28-го березня, від год. 10-ої рано до год. 6-ої вечора, і у неділю, 29-го березня, від год. 10-ої рано до год. 2-ої по полудні.

У Монреалі вшанують
М. Шашкевича

Монреаль, Кве. — У неділю, 29-го березня 1987 року, о год. 3-й по полудні, тут в Домі Молоді на Розмонті, заходами Товариства Українських Професіоналістів і Підприємців та при співпраці Українського Студентського Клубу при МекГіллському й Конкордіському університетах, відбудеться доповідь проф. Ярослава Розумного на тему "Тамсниця культу Маркіана Шашкевича", з нагоди 150-річчя появи "Русалки Дністрової" і 175-річчя народження М. Шашкевича, які припадають у цьому році.

Д-р Я. Розумний є професором української літератури й головною славістичною відділу в Манітотському університеті.

Відбудеться вечір народної
музики в УІА

Нью Йорк. В Українському Інституті Америки, при 2 Схід 79-та вулиця відбудеться в суботу, 21-го березня ц.р., о год. 7:30 вечора перелад української народної музики впродовж віків при допомозі модерних технічних засобів. Вживаючи музичних прикладів, ініціатор того вечора Богдан Тимець буде пояснювати різні народні мотиви українських пісень, тому і назвав цей вечір "Слухайте їх, як співають".

Б. Тимець відомий добре як продюсер платівок і стрічок української музики в Монреалі, він також має висилкове бюро українських платівок та книжок.

Вступ на вечір 5 дол., а після його закінчення відбудеться перекуска.

У СВІТІ

ІЗРАЇЛЬ НЕ БУДЕ підписувати жадного військового договору з Нідерландською Республікою, — заявив в середу, 18-го березня, міністер закордонних справ Шімон Перез кореспондентам після засідання кабінету прем'єр-міністра Ісхака Шаміра. На відносному засіданні рішено також значно скоротити ділянки співпраці Ізраїля з ПАР. Очевидно, рішення кабінету мусить бути затверджене ще парламентом, але у політичних колах ніхто не сумнівається, що пропозиція уряду буде прийнята. Помірковані політики в Ізраїлі побоюються, щоб Палата Репрезентантів і Сенат ЗСА драстично не зменшили допомогу у зв'язку з двома справами, які тепер стали предметом гострих дебат в коломарах політичних партій і на сторінках ізраїльської преси, а саме, через співпрацю Єрусалим з Преторією і шпигунську аферу подружжя Поллардів в користь Ізраїля.

САВДІЙСЬКИЙ ДИПЛОМАТ, який 66 днів тому попав бов в полон до терористів в Лівані, був звільнений на прохання Савдієської Арабії. Кореспонденти були покликані до помешкання міністра справедливості в ливанському уряді Набі Беррі і представили звільненому дипломатові Бакарелів Дамантурі. На пресої конференції був також присутній генерал сирійської армії в Лівані Газі Канаан, керівник військової розвідки. Савдієська Арабія задоволена покладанням тієї неприємної для обидвох сторін справи. Мусульмани-шіїти у руках яких перебував савдієський дипломат, не мали великого вибору, як до них звернувся Беррі і згаданий сирійський високий старшина розвідки. Як відомо, Сирія і ливанські урядові війська контролюють тепер навіть успішно Бейрут, передмістя і західну частину Ливану, аж до портового міста Сидону.

ДАНСЬКІ НУРЦІ віднашли затоплений британський корабель на якому мали б бути золоті монети і золото в плитках на суму прийняйми 30 мільйонів доларів. Корабель був затоплений під час Першої світової війни і він перевозив "подарунки" для королівської родини у Великобританії з Індії, повідомила данська газета "Політкен". Корабель затонув після поцілення його німецькою торпедою. Данські і британські нурці будуть тепер старатися видобути хоч більшу частину майна із затопленого корабля.

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ оборони Каспар Вайнбергер відбув довшу розмову в Анкарі з представниками турецького уряду і намагався переконати їх, щоб вони не ставили завищеного вимог про економічну і військову допомогу до Адміністрації президента Роналда Регена, яка, навапика, хоче скоротити допомогу для альянтів, щоб таким способом зменшити дефіцит у державному бюджеті. Дискусії з речниками Туреччини, кажуть політичні спостерігачі і кореспонденти, які супроводжають Вайнбергера в подорожі до Європи, радше збільшили скептицизм турків. Поінформовані особи у Вашингтоні кажуть, що Туреччина повинна б отримати, в цьому році 590 мільйонів доларів, замість 975 мільйонів, плянованих раніше Адміністрацією Р. Регена.

МІНІСТЕР ОБОРОНИ у французькому уряді Жан-Бернар Реймон заявив, що пропозиція совєтського керівника Михайла Горбачова про відтягнення із Західної Східної і Центральної Європи ракет середнього засягу з атомовими головками, не викликала у Франції великого ентузіазму з двох причин: буде дуже тяжко перевірити на совєтській території чи ССРС дійсно притримується підписаного договору і, друге, Совєтський Союз і його сателіти значно перевищують Західну Європу, включно з американськими гарнізонами, у конвенційній зброї і це становить велику загрозу для західних альянтів. На думку французького міністра, безпека Західної Європи повинна стояти на першому місці, а шойно тоді співпраця Заходу з ССРС. Франція побоюється, що й того, що фактично Європа може залишитися без "права голосу", бо про безпеку домовлятимуться тільки уряди ЗСА і ССРС.

В АМЕРИЦІ

ГОЛОВА КОМІСІЇ Палати Репрезентантів у справі розслідування обставин незаконного продажу американської зброї Іранові, демократ Лі Гамилтон заявив про можливість надання обмеженого імунітету від судової відповідальності колишньому дорадникові Президента з питань крайової безпеки Джанові Поиндекстерові і колишньому членові Ради Крайової Безпеки Оліверові Нортові. Адмірал Дж. Поиндекстер знову відмовився відповісти на запитання в Конгресі, покликуючись на п'яту поправку до Конституції. У приватній розмові він сказав, що, ні при яких обставинах не має наміру сідати до в'язниці. Поиндекстер переконаний, що він сумлінно проводив політику Президента.

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ оборони ЗСА Каспар Вайнбергер закінчив візиту в Іспанії. Під час переговорів, які К. Вайнбергер проводив з високопоставленими іспанськими військовими і політичними діячами, виявилися серйозні розбіжності сторін, викликані перш за все бажанням іспанського уряду значно зменшити кількість американських військ, розміщених в цій країні. Речники іспанського міністерства закордонних справ Іносенсіо Аріанс заявив після закінчення переговорів, що кожна сторона відкрито висловлює свою точку зору, однак подолати розбіжності не вдалося. Вайнбергер заперечив, що З'єднані Штати підшукують місце в іншій країні для розміщення своїх літаків, які перебувають на військовій базі Торрегон біля Мадриду.

ВИСТУПАЮЧИ ПЕРЕД підкомісією Палати Репрезентантів у справах країн Азії, заступник секретаря Департаменту оборони ЗСА Річард Ермітедж заявив, що зростання особистої популярності президента Філіппін Коразон Акіно є безперечним, але її урядові, на жаль, не вдалося знайти ефективних методів боротьби з комуністичними заколотниками, які діють на Філіппінах. В останньому числі журналу "Ньюзік" повідомляється, що президент Роналд Реген видав наказ змичити діяльність Сі-Ай-Ей на Філіппінах. Заплановано облеті американськими літаками території, контрольовані повстанцями, і більш повне збирання розвідчих інформацій. Філіппінські комуністи постійно збільшують інтенсивність бойових дій, які відновилися після того, як минав термін двомісячного перемир'я.

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ ЗСА Джиммі Картер, виступаючи в столиці Єгипту Каїрі, де він перебуває з чотириденною неофіційною візитом, заявив про свій намір відвідати Дамаск і обговорити з сирійськими керівниками справу закладників, захоплених фундаменталістами в Лівані. Дж. Картер заперечив, що Адміністрація президента Роналда Регена непохвально поставилася до його наміру відвідати Дамаск. "Навапика, — сказав Картер, — і Білий Дім і Державний департамент схвалили мою ініціативу".

В ТОЙ ЧАС, КОЛИ ПРЕЗИДЕНТ Роналд Реген залишить свій пост, на оборону країни, згідно з запропонованим ним програмою, буде видано біля двох трильйонів доларів. Починаючи з 1985 року, на цю мету щороку йде 290 мільярдів. Навряд чи демократичний Конгрес погодиться в найближчі роки на збільшення цієї суми. Хоч секретар департаменту оборони Каспар Вайнбергер твердить, що програма переозброєння країни не виконується, багато законодавців вважає, що створення ефективної оборони фактично закінчено. За час перебування у Білому Домі Роналда Регена обороноздатність З'єднаних Штатів, яка різко впала у 1970-их роках, виросла і перебуває тепер на цілком задовільному рівні.

ГАЗЕТА "ВАШІНГТОН ТАЙМС" наводить слова голови Конференції президентів великих жидівських організацій З'єднаних Штатів Морріса Ейбрама, який заявив, що висушення ізраїльського полковника Авієма Селлі на пост командуючого однією з важливих летунських баз "нанесло глибоку рану" відносинам між ЗСА і Ізраїлем.

ООН не відкриють архівів
про воєнних злочинців

Нью Йорк. — Колишні члени Комісії для прослідження воєнних злочинців при Об'єднаних Націях відкинули вимогу Ізраїля 16 голосами із 17 відкрити для публіки архівів про воєнних злочинців з часів Другої світової війни.

Таку заяву зложив речник комісії Франсуа Джуліан, надаючи ближчих вяснень, щодо такого рішення. Однак інші представники ООН які були зацікавлені цією справою, ствердили, що члени комісії уважають, що треба хоронити невинних осіб, прізвища яких є в архівах, бо вони були переслухані комісією.

Поміж тими, які голосували проти відкриття архівів є також ЗСА. Єнина Австралія голосувала за. Голова ізраїльської делегації в Об'єднаних Націях Бенджамін Нетаньягу, доповідаючи від генерального секретаря про рішення комісії, заявив, що це неймовірно, щоб Об'єднані Нації так далі хоронили нацистських воєнних злочинців. Величезні архівні комісії, яка працювала в роках 1943-1948, знаходяться тепер в ООН, але коли комісія розв'язалася негласно виразно передумову, що ці архіви можуть бути відкриті лише для офіційних потреб ООН, а не для розшуків за поодинокими особами підозрілими у воєнних злочинах.

ПЕРШІЙ РАЗ ВІД ЧАСУ, коли військова хунта перебрала владу в Чілі 13 років тому уряд дозволив на видання опозиційної до політики президента Августо Піночета газети, яку видають опозиційні до уряду політичні партії, які не проповідують зміни системи в Чілі при допомозі зброї і фізичної сили. Газета, під назвою "Ля Епока", виходить кожного дня накладом 150.000 примірників. Власник змагався з урядом за дозвіл на протязь трьох років. Газету можна було вже в середу, 18-го березня купити в кіосках. До редакційного складу газети, яка має 32 сторінки, входить переважно особи, пов'язані із Християнсько-демократичною партією Чіле.

СВОБОДА **СВОБОДА**
 FOUNDED 1993
 Sloboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
 Tel. (201) 451-2200
 Subscription 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
 USA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Sloboda".

Postmaster: Send address changes to:
 "Sloboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
 Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Ізраїль перетягає струну

Майже одночасно появилися у двох поважних часописах надзвичайно гострі і різкі статті з критикою Ізраїлю і тих американських демократичних кіл, які підтримують шкідливим для Америки ізраїльським діям. "Бостон Глоб" у статті Дейвида Наєна "Мовчанка приглушує — це є протест проти поведінки Ізраїля?" — таврує лідерів демократичної лівиці, як сенатор Едварда Кеннеді, який страшенно чулий на всі гріхи уряду Регена, і сенатора Джана Керрі, який є у сенатській Комісії закордонних справ правдивим тигром" у тавруванні проти комуністичних партизанів в Нікарагуа, але вони обидва, як і словечком не обізвалися у тавруванні Ізраїля за його ролі в ізраїльському скандалі та в шпигунській афері Джанатана Полларда, який продав Ізраїлю тайни засекречених американських військових документів.

Знову ж "Криштен Саєнс Монитор" приніс обширну статтю Дагласа МекАртура II, колишнього американського посла в Ірані, під заголомком "ЗСА та Ізраїль — пора для перевірки". Обидва ті автори стверджують, що ізраїльський уряд просто збрехав щодо своєї ролі у засекреченому продажу зброї Іранові та збрехав у справі шпигунської афери Полларда. Стаття у "Криштен Саєнс Монитор" ілюстрована рисунком, як художник-чоловічок з ізраїльською шістьмадесятою зіркою тягне за ланцюг обмотане кайданками грубе рама "Дядька Сема". Обидві ті статті мають те спільне, що вони обурені, як Ізраїль, що дістає від Америки щорічну допомогу, яка рівняється одній тисячі доларів на одного ізраїльця, зважається на аранжцію, вести політику із шкодою для американських інтересів, як Ізраїль зважається просто цинічно обманювати свого американського протектора і добродія у таких переважливих справах, як міжнародна афера із зброєю для Ірану і шпигунська робота на території Америки.

До державно-політичної системи Америки читаємо у тих статтях) належать конгресові "лоббі" в кулоарах Конгресу, які дають про те, щоб через Конгрес не перейшов якийсь небажаний даним "лоббі" закон, або щоб Конгрес хвалив законопроект, що його фаворизує "лоббі". Отож, могутнє ізраїльське "лоббі" у Вашингтоні є явищем нормальним, але ненормальним є факт, що це єдине "лоббі", яке дістає записки від чужої держави — від ізраїльської амбасад у Вашингтоні. І те ізраїльське "лоббі" добудує собі таку прихильність у ліберальному країні Демократичної партії, що його репрезентанти в обох палатах Конгресу ведуть гостру опозицію проти Уряду Регена, але голосують завжди так, як цього бажає собі ізраїльське "лоббі". І вони самі та всі американські засоби масової інформації, такі ласі на кожну сенсацію і такі завзяті у нагінці проти власного Президента за будь-який промах, здебільшого не багато говорять про таку ганебну справу, як викрадання в Америці військових тайн. Ізраїльський уряд не тільки не поінформовував свого американського союзника-протектора, як і саме документи викрав Поллард і не тільки не покарав винуватців, які ніби діяли без відома ізраїльської державної верхівки, але ще підвищує у ранзі полковника, який найняв на шпигунську роботу Полларда. Даглас МекАртур II дораджує, щоб американський уряд виразно заявив ізраїльським лідерам, що Америка припинить грошову й політичну допомогу Ізраїлю, якщо Ізраїль вестиме далі експансивну політику екстремного прем'єра Іцхака Шаміра й колонізуватиме арабський правий берег Йордану з тенденцією анексувати ту територію, та що Америка повинна виразно дати зрозуміти Ізраїлю, що хоч Ізраїль потрібний Америці, проте куди потрібнішим є для Америки союзницький європейський Захід, зорганізований у пакті НАТО та добрі взаємини з поміркованим арабським світом.

Поблажливість американських засобів масової інформації у справі шпигунської афери Полларда — це справді диконне явище. Та настала вона тому тільки, що більшість з тих, які знаходяться безпосередньо чи посередньо в руках земляків Полларда, або під впливом тієї американської демократичної лівиці яка слухняна ізраїльському конгресовому "лоббі". Висновок логічний: Ізраїль перетягає струну у своєму ставленні супроти ЗСА. Та ізраїльська настанова впливає на зріст антисемітизму в Америці. І не треба боятися дивуватися, як настане момент, коли той антисемітизм яскраво виявиться в конкретних діях Конгресу, в ділянках грошової, військової, політичної допомоги та в еміграційній політиці. Сам Ізраїль і його конгресове "лоббі" провокує до такої реакції

Культурний фронт важливіший від того воєнного, чи політичного. Прогреси нації на нм — пишні пропали. А наступ Москви на тому фронті, московський культурний імперіалізм, іде повною парою. Ми ніби свідомі того, нарікаємо. Але замість зосередити всі наші сили й ресурси на тому фронті, з'ясувавши собі чітко як протидіяти тому культурному наступу, де шукають союзників, а головню іноді непродуманими акціями не допомагають ворогові, ми розпоршуємо наші сили невідомо ваги культурного походу проти нас. Занедаємо культурний фронт, готуючи наші ресурси на якусь недалеку "збройну розправу" з ворогом. Інші народи, хоч не так смертельно загрожені московським культурним імперіалізмом, присячують тому питанню більш уваги.

Рік тому видний польський філософ і письменник, лауреат Нобеля Чеслав Мілош порушив у доповіді в Мишигенському університеті питання культурної і політичної привабливості народів Середньої Європи. Питання культурних впливів, зв'язаних із ними політичних настанов, є без сумніву вирішальним чинником, який визначає долю народів. Тому я підхопив це питання на сторінках "Свободи" (число від 27-го червня м. р.), надіючись, що воно викличе ширше відлуння. Відізвався на сторінках "Свободи" О. Тарнавський, наш культурний діяч

Волтер Дуранти, довголітній кореспондент "Нью Йорк Таймсу", спочатку в Парижі, потім у балтійських країнах, а пізніше, протягом 15-ох років у СРСР, угадані вище публікації говорять про свою довголітню репортерську працю.

Приїхавши в 1918 році з Парижу до Естонії, а потім до Латвії, він пише, що латвіси не мали вишколеної армії, але їх воювали французькі, хоч були погані одягнуті й босі в зимі в температурі 10-ступенів нижче нуля. Дуранти пише: "Добрі, завзяті селянські воювали стовісотою лояльні й глобоко патріотичні". На протязі століть, латвіси були невідомими балтійських німців і російських волюдарів, і тому не навчили одні одних.

Після підписання миру Латвії з більшовицьким урядом СРСР, 11-го серпня 1920 року, Рига стала центральним вузлом між Заходом і Московією. Приїхавши до Москви, Дуранти згадує, що протягом двох років у Москві не було центрального опівління, водопроводу, а мешканці грілися при печках, живаючи від топлених навіть коштовних речей, паркетову підлогу й музейні цінності.

Щоб запобігти катастрофічному економічному положенню країни. Ленін впровадив у життя вліті 1921 року т. зв. НЕП (Нову Економічну Політику), яка

Микола Бараболяк

НА КУЛЬТУРНОМУ ФРОНТІ: З КИМ БИТИСЬ, А З КИМ МИРИТИСЬ!

із кваліфікаціями подібними до Мілоша, і на тому дискусія урвалася. Питання куди ми вагітніємо, до Заходу, Сходу, чи може нам припадуть над нашою духовною і політичною участю у середньоевропейській спільноті на жаль, не викликало ширшого зацікавлення.

У польській паризькій "Культурі" (ч. 1-2, 1987) знову появилася на що тему інтересна стаття Веслава Шукальського п. н. "Дві середні Європи". Автор по-широко думки Мілоша. Коли Мілош говорив головню про культурну Середню Європу (першу), Шукальський пригадується над "іншою" — політичною. Він питає: як можна говорити про політичну Середню Європу, коли поляки підносять претензії до Львова і Вільнюса, коли їх образ приймають "сотні тисяч мигли і полонені церкви та села в Бескидах" — очевидний натяк на події на Лемківщині. Автор пише далі: "По за спокійною, культурною Середньою Європою існує політична Середня Європа, повна суперечностей, кривавих воєн, ненависті і звичайної глупоти". Але назрівала, на погляд автора нова політична Серед-

Роман С. Голіат

ДУРАНТИ ПРО ГОЛОД В СРСР

Walter Duranty, "I Write As I Please", New York, Simon and Schuster, 1935, 347 pages.

дозволяла на поширення приватних підприємств. Швидко тоді покращало життя у Москві, в ресторанах можна було випити не тільки водку, але і французький коньяк, як також віджила проституція і наркоманія. Люди, що доробилися, відіслали на Захід через не дуже сторожений кордон з Фінляндією, Естонією і Латвією.

Коли в 1921 році в СРСР вперше з приводу неурожаю і посухи занотували випадки голодомору, то першим американським кореспондентом був Флойд Гіббонс з "Чикаго", який притримувася засади, що: "скоріше, приходить перше усього". Він провів один тиждень над Волгою і дав докладне звіт про стан голодуючих. Його потриваційний репортаж перекладав преса 35-ох держав світу.

Після Гіббонса, Дуранти провів три тижні над Волгою, відвідуючи табір, де було 15,000 голодуючих селян у Самарі, Казані. Він каже, що дорослі були виснажені й змучені, але багато менше виснажені, як діти, які виглядали як павуки, з товстими видутими животи-

на Європа, яка починає визнавати моральні принципи у політиці. Світає свідо- мість серед народів Східної Європи, що де докона- но злочини, несправедли- вість, треба визнати вину. Треба визнати вину за по- полнені села в Бескидах. На- роди випхали мораль з пуб- лічного життя. Її місце зай- няла "національна расія". Тим "національним інтере- сом" деякі поляки виправ- дують "поділ України між Польщею і Советською Росі- єю, (у Ризькому договорі), а пізніше на цій підставі відмовлено узурпованим терена права на автоно- мію". Але останніми часи- ми, — пише автор, — моральні принципи починають заступати політику, держа- вої расії". Він пише: Всі рухи бунту і спротиву в Середній Європі після 1948 року виростили на морально- му підґрунті. Мадярське повстання 1956 року було ре- акцією на зло і злочин. Спротив проти комуністів був спричинений їх злочи- нами проти народу, не про- ти них як визнавших кому- ністичної ідеології.

Те саме стосується подій в Чехо-Словаччині 1968 ро- ку, де реформи комуніста Дубчека народ вітав. На- віть польська "Солідар-

ність" є в основі рухом із метою привернути засади моралі в житті нації. Дисци- плейні рухи сімдесятих і вісімдесятих років у СРСР були проявами морального бунту, більш як політично- го. Після сорока років ко- муністичної гіпокрізії пере- сичений мешканець Серед- ньої Європи інстинктивно шукає вартостей, які були б для нього антитезою проти морального релятивізму комуністичної пропаганди. Тим можна пояснити пово- рот до релігії і піднесення ваги концепту "достовір- ності" (...)

Примат моралі причино- сть до порозуміння між народами Середньої Євро- пи. Як довго розсварені народи цієї сфери оперува- ли поняттями "історичних і національних прав та національним інтересом" — поро- зуміння було неможливим. Зате гасло про "права лю- дини" має ту саму вимову у Варшаві і Києві. Будапешті і Бухаресті. Ми, поляки по- миялися би, коли б дума- ли, що ідея боротьби за права людини покладає кі- нець ворогуванню між на- родами Середньої Європи. Боротьба за права народу не є видумкою ін уявою націоналістів. Конфлікти, які виривали на тіл бороть- би за національні права, маючі підґрунтя не тільки злії волі і дурноті, але такі у справжньому удари наці- ональних інтересів. Усе ж об'єднана Середня Європа має шанс на здійснення.

(Закінчення на стор. 4)

ра, "Червоний Хрест" й ін- ші, що великий голод в 1921 році зробив понад 30-міль- йонів осіб нужденними і всі вони були б загинули, коли б в пору не прийшла допо- мога з Заходу.

У допомогівій акції взя- ло участь коло 100,000 ро- сій, які допомагали рятів- ним місіям розподіляти їжі харчі. А коли вліті 1923 року американська допомо- гова акція перестала діяти, то велике число чоловіків і жінок, що співпрацювали зі закордонними агенціями, "ГПУ арештував", обвину- вачуючи їх в колаборації з капіталістами.

Після тринадцятиго пе- ребування над Волгою, Ду- ранти повернувся до Москви. Її населення на протязі трьох "тяжких років" змен- шилося до 1,250,000. З того числа, не більше, як 2 від- сотки комуністи.

За царського режиму: де- в'ять з 10 мешканців Мос- кви жило з торгівлі, один з 10 належав до управліно- ваної класи — офіційні, дворянство, землевласни- ки та інші. Ці останні най- більше потерпіли від револю- ції. Однієї ночі, після ате- тату на Леніна, 500 осіб колишньої панівної класи Москви викликані з їх до- мів і перед світанком усіх розстріляно, без жадної їх- ньої вини, тільки, як символ червоного терору. (стор. 139).

(Закінчення на стор. 4-й)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про більшу увагу нашої молоді

Після довгого періоду ізраїльського скандалу, про який так широко писала вся американська преса, несподівано цілу увагу по- лонили інші справи куди більше людсько-особисто- го характеру. Здається, не було нікого, кого б не ско- лихнула трагічна вістка про нещасну самогуб- тво четверо молодих лю- дей в малому містечку в Нью-Джерсі і хвилю до- дальших самогубств серед мо- лоді, що цей випадок викли- кає.

Заговорили усі — і жур- налісти, і психіатри, і пси- холози, і інші знавці пере- живав осіб юного віку. Посилалися порівняння, статистичні дані, аналі- зи. Із них ми могли дови- дитися, все, що хотіли і не хотіли про це, що річно пієміляна молодих людей у ЗСА пробус відібрати собі життя, про те, що число самогубств серед мо- лоді, одвічі збільшилося в останніх десятиятих роках, про те, що тепер денно накладає на себе руку 15 молодих хлопців і дівчат, — вік яких перебічно 17 років.

При тому ще і подали, що розголошення тих сум- них випадків збільшує лише можливість дальших само- губств, бо піддає таку ідею тим молодим людям, які чомусь то... невдоволені із свого життя.

Читаючи про це все і слухаючи різних інтерв'ю, дискусій та прогноз цього соціального лиха, ми спра- віджаємося, але ми, укра- їнці в більшості вдоволено відіхдаємо з полегшою, що, халяа Богу в нашої сль- ноті такі випадки не трапляються, бо наша мо- лодь зовсім інша.

Але чи справді воно так є? Чи дійсно можемо, ми українці, стати спокійно, вдоволені, що "у нас тако- го немає"?

Здається, що аж так добре воно не є і ми не може- мо байдуже приглядатися їй брәм, що тепер рози- вається серед молоді, яка дозріває у вісімдесятих ро- ках. Важко бо повірити, щоб середовище, в якому українська молоддь дозріває тут на Північно-амери- канському континенті не впливало на ментальність, настрої та погляди наших дітей.

Колиш ми часто вжива- ли в розговірній мові попу- лярну приповідку "з ким приставиш — таким станеш", а в ній, як і в кожній із народних мудростей база- то правди. Коли пораху- ємо скільки годин денно у шкільному році наші діти є під впливом шкільних то- варішів а скільки вони пе- ребувають в українському родинному колі, коли дода- до того години просид- женої при телевізорі із прог-

рамами, які лише підсилю- ють цей вплив середовища, що їх оточує, то мусимо об'єктивно ствердити, що було б чудом, як би всі наші діти залишалися в повній від нього психічній ізоля- ції.

Розуміється, не можна порівнювати їх із тими етнічними чи автохтон- ними групами, які найбіль- ше виставлені на небезпе- ки, що їх приносять сьо- годнішнє життя, але нам здається, що ми таки над- то мало уваги присвячує- мтепер нашої молоді у часі дозрівання і це може мати погані наслідки. В остан- ньому десятиріччі щораз частіше українські матері силою фінансових обста- вин або через бажання кар'єри, працюють професій- но, а вже зокрема тоді коли їхні діти на їхню думку не потребують цілоденної опіки та ввішши у вік, "ті- нежджеріє". А саме ці дозрі- ваючі психічно та фізично молоді люди потребують родинного тепла і бать- ковської опіки, потребу- ють говорити і знайти зро- зуміння у старших. Скіль- ки часу залишається на те, коли обоє батьки пра- цують, а діти мають шкіль- ні діти на інші заняття — не потребуємо казати. Хто тоді слухає їх — бабусі і дідуся, що перебу- вають на Флориді або в старечому домі — чи одно- літки в школі або на вулиці? Що полюбляють їхні дум- ки, що дає їм вдоволення та радість життя? Погоня за грошем, сексуальна сво- бода, алкоголь, наркоти- ки? Аналітики хвиля само- губств кажуть, що їх при- чиною, між іншим є брак цілей у сьогодошній аме- риканській молоді, брак боротьби за ідеали. Хто з нас відповість щиро на пи- тання, які цілі, які ідеали є у нашої молоді, яка тепер у віці 15-18 років? Навпевно не є те, що ми, як і хоті- ли у них бачити, бо вони так дорожимо нашому поколін- ню.

Але як би воно не було, ми як спільнота, не хочемо здати свої справи з того, що час іде, а з ним наші молоді покоління щораз більше уподібнюються до оточення, в якому живуть. А з цим їм щораз більше грозять такі самі небезпе- ки, як їхнім американським одноліткам.

Чи не є отже найвищий час віддати більше уваги не своїм справам та амбіціям, а проблемам молоді? Чи не час творити осередки пси- хічної допомоги, телефо- нічних порад, можливос- тей діалогов і розмов в ро- маді та в домашньому колі, щоб ми не станули перед трагедіями такими як те- пер наші сусіди?

О-КА

УКРАЇНСКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ
 ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Любов Колєнська

АМЕРИКАНСКА ЖУРНАЛІСТКА В ПЕРЕХРЕСНИХ ВОГНЯХ АФГАНСЬКОЇ ВІЙНИ

І дивно, на невисказане воно питання, — Вакіль відповів:

— За вас рішати я не можу.
 Враз внизу почувся голос їхнього провідника Назара Джана, що залишився там на стезі:
 — Чотири години звідси ходу є наша база повстанців. Ми можемо б попоробувати...
 — Як це ми можемо зробити?
 — Підемо пішки.
 — Але ж з цією хвилиною, коли ми лиш вийдемо з села — вони нас... побачать...
 — У нас іншого вибору немає.

Щоб бути менше замінними — вони поділилися на дві групи. Вакіль був у нашої, — пише журналістка. Він вибрав дорогу, що була найбільш віддалена від советських гелікоптерів, ще й вказав їм на поле, куди вони мали переходити. І поле це здавалося Дж. Гудвину найбільш відкритим місцем за всі оті, що вона будь-коли бачила в Афганістані. На ньому сховатися не було де: ніяких кущів, ніяких дерев... Вакіль передав пістоло Гамідові. А там вони вже пішли... Стежка, якою вони переходили, вся аж виблискувала в місячному світлі... І ніколи, — пише журналістка, — я не почувалася так безборонно, як на ній...

Але потім, коли вони вже зістежили вийшли на поле, вона зрозуміла, чому Вакіль порадив їм вийти на нього: глина на ньому не відбивала так сильно світла, як попереднє стежка. Кукурудзяна стежка гостро колола в ноги. Дж. Гудвин постійно спотикалась і падала... та за кожним разом оглядалася, поза себе і наслухувалася — чи не стріляють з гелікоптера...

Ще один гелікоптер понад нами, і ще один... — сказав Гамід, на хвилину зупинившись. І позаду нього

зупинилася теж уся група. Над ними показався вже шостий гелікоптер і полетів у напрямі села...

— Ох, як же це пекло на землі! Ні! Ні! — пронизливий голос Дж. Гудвин різко шарпнув повітрям. І в цій хвилині прокинулось у ній бажання, щоб її, як це було не раз у дитинстві, коли вона гралася у хованку — її дуже втомлену знаходила, — мати та несла додому... У цій скажених ловитві советських літаків Дж. Гудвин почувалася як у якомусь безконечному, жахливому кошмарі. Її перекоплювало відхід і вона була близька сліз. Але не було ради, треба було йти далі і далі...

І в цій хвилині Дж. Гудвин почала молитися: "Ох, Боже мій, ох, Боже мій, спаси мене!"... І не застанувляючись, вона повторяла ці слова знову... і знову... Ця беззастанна молитва вплинула на неї спокійно... — пише вона, — навіть її віддих став більш рівномірним. Вправді вона й далі була перелякана, але розпачлива гістерія її залишила зовсім.

Проходять плем дуже швидко. Дж. Гудвин, розпові- дає, що вона за кожним її кроком болісно відчувала як штани із шорсткого афганського грубого полотна натира- ли, ранили шкіру на її ногах... Здавалось, далі йти було годі... Але вона посувалася зі іншими, аж враз впала, а потім... знову, ... а тоді встала серед поля навколішки і сили її зновім залишилися... Так і думала, що там вже застане... Але в цьому ж моменті над нею нахилився Вакіль і допоміг їй піднятися. Та її руки він вже не випускав аж до кінця... І Дж. Гудвин пише, що й досі не знає, чи тому він тримав її увесь час за руку, щоб її допомогти, щоб вона раз-у-раз не падала, чи більше може того, щоб вона не відчувала осамітнення... І каже вона, що "ніколи вона ані перед тим, ні будь-коли пізніше не почувалася так добре в контакті з іншою людиною, як тоді серед того чужого поля".

Чи не чудо, бож вкінці приблизно біля четвертої... години на світанку, вони, — як про це розказує американ- ска журналістка — зайшли на край села. Звідтіля вийшов їм назустріч якийсь приязний чоловік і, привітавшись, повів до одного дому. Зараз, на самому його поріг, зібралася велика чередя овець, загордуючи їм дорогу до входу. В бажанні овець поміж них продистався Дж. Гудвин стала бездумно і безглуздо повторяти: "Вибачте мені, вівці, вибачте..." Враз, спам'ятавшись, вона вголос гістерично, розсміялася...

Кілька тижнів пізніше, щасливо пройшовши афганський кордон, на межі Пакистану, — пише Дж. Гудвин, — вони пробіралися в напрямі головної афганської квартири повстанців — борців за свободу. Один із них запровадив її до безпечної і затішної кімнати, щоб там вона змогла спокійно відпочити і перестати.

Але вона ще не хотіла спати, ще насолоджувалася спокоєм і відпочинком. Враз на доліплі заважача закинута газету, писану англійською мовою. І хоч як вона була виснажена — з ній прокинулася навичка журналіста — завжди жадного інформації. Раптом вона побачила наголовок вістки: "Советський військовий гелікоптер атакує журналіста". А відтак, у дальших рядках вістки, було написано: "Американський фотограф, який подорожував з американським журналістом, що його вбито в Афганістані, заявив, що атаку на них поведи советські гелікоптери". І американська журналістка в той момент подумала: "Вкінці погрози советських властей, що коли вони заважали на терені афганських повстанців закордонного журналіста, то його застрелять — виконано". Вона знала, хто був Чарльз Торнтон, який загинув під час війни на службі американського репортера... Це був п'ятидесятирічний кореспондент газети "Арізона Репаблік" і батько двох дітей...

Вкінці свого репортажу Джен Гудвин пише, що "...читаючи це повідомлення, мене вдарив морозний холод: адже Чарльз і я в тому ж самому часі виконували що ж саму працю — з цією лиш різницею, що його щастя у той мент покинуло, а мене моє щастя зберегло..."

Вкінці конечно треба додати, що хоча війна в Афганістані триває уже сім років — у цій країні і досі без ніяких змін. Вправді советська влада, затьвівши сама цю війну... великодушного раз-у-раз заявляє про виведення своїх військ з Афганістану, проте советські танки ще й досі переорюють неродучу вже від років афганську землю, а з літаків і гелікоптерів стріляють не лиш в героїських борців за свободу, але й в цивільне, безборонне населення. А Захід, йому наче зовсім байдуже, не встраиває в советську інвазію, стоїть осторонь усього, хоч в перехресних вогнях цієї жахливої і нерівної війни поволі вигибає хоробрий афганський люд.

Св. п. Н. Котик-Кух

Майже кожного дня ви-повнені шпальти наших ча-сописів повідомленнями про смерть відомих нам осіб. Відходять з цього сві-ту старші, вмирають мо-лодіші, вмирають ті, що хворіли, вмирають і несподі-вано люди, чого ми най-менше сподівались.

До таких належить бл. п. Надія Котик-Кух. Смерть, прийшла несподівано 16-го лютого 1987 року. Вона викликала у всіх нас глибо-кий жаль і смуток. Довгі літа ми її знали, співпрацю-вали з нею в громадській праці, шанували і любили за її духовні, шляхетні прик-мети.

Покійна Надія була вір-ною дружиною мужа Володи-ка, люблячою матір'ю сина Юрка з дружиною Лесею та мала добром налите серце для сестри Люби, брата Євгена та всієї численної родини, яку однаково люби-ла. І мала вона для нас усіх, приятелів, завжди осо-бливу теплу усмішку і при-вітне слово в дні радості та в дні журби, бо дорогим було її все, що носило укра-їнське ім'я. І хоч ми знаємо, що так, як вона, щоденно відходять з цього світу сотні тисяч людей, але все таки в обличчі смерті сти-кається наше серце. Коли

вмирає нитка життя дорогої людини, то стає перед нами образ її життя, змагань, праці, її повна силуетка.

З Надією довелось мені працювати у воєнні літа 1942-1943 в Кооперативно-му Союзі в Белзі. В майже щоденних зустрічах пізна-ли ми її гарний характер: скромна, товариська, так-товна та ввічлива, спокійна у поведінці, а понадусе обо-в'язкова в праці. Ці риси характеру зискали їй сим-патії всіх співробітників союзу. Та, на жаль, це була війна. Весною 1944 року треба було покинути Белзу, а згодом і рідну землю йти у світ за очі. Прийшлося пе-режити страхіття війни.

При частих бомбардуван-нях жити в холоді і голоді. Та Боже Провидіння до-помогло їй з родинною пере-їзти війну в Німеччину. А після війни треба було про-биватися серед нових, чуж-их обставин і боронитися від вигнання на рідну. Коли ж життя унормувалося, по-кійна Надія використувала час для вдосконалення свого знання. Вона вписалася в університет на філософськ-ий факультет і закінчила його ступенем магістра. Але коли настав час переселення з Німеччини до нових країн поселення, виїхала з родиною Котиків в 1949 році до Америки і поселилася в місті Джерзі Сіті.

Початки були тяжкі. Треба було заробити на життя, і вrostати в американський світ, не забуваючи українсь-кого. Своє знання присвя-тила вона розбудові гре-мадських установ. Як про-фесійний педагог була ди-ректоркою в школі україн-ознавства в Джерзі Сіті. Тут була головою Відділу Сою-зу Українок, а коли пере-їхала до Ньюарку, то була там в шадній "Трибуна", керівником відділу. На пер-шому "З'їзді Об'єднання Над-бужанців" в 1981 році була вибрана фінансовою рефе-ренткою Центрального Ко-мітету, і на цьому пості вона виявила великі фінан-сово-організаційні здібнос-ті, ведучи візирево виказі жертводавців, які були про-голошені в бюлетенях Об'єднання, як і надрукова-ні в першому томі великого збірника "Надбужанщина" (960 сторінок друку), що з'явився в травні 1986 року. Замкнулася життя в кни-га покійної Наді. Замкнула-ся, та не для усіх. Її часто будуть відкривати чоловік Володя, син Юрій з дружи-ною Лесею та її рідні сестра

Надія Котик-Кух

Люба і брат Євген і вся ближча та дальша родина. Остання наша зустріч бу-ла кілька тижнів тому (7-го грудня м. р.) в гостині у новому домі подружжя Ку-хів в Денвиллі. Обидва госпо-дарі гостили родину, крім якої були дві родини при-ятелів: подружжя Христина і Юрій Навроцькі і ми, я з дружиною. В дружній ат-мосфері пройшов нам день. Прощаючись Надія сказала: А найближча наша зустріч буде в нас, коли зазелені-ють листя сад, а спів пташок

пригадає нам Україну". Та інакше була Божа воля. На жаль. Надію не до Ден-виллю, а по Бавид Бруку приїдемо відвідати. Спо-чила покійна на затишному цвинтарі біля своєї матері. Похорон відбувся в суботу, 21-го лютого 1987 року з церкви св. Андрія в Бавид Бруку.

На поминах в п'ятницю, 20-го лютого, в похорон-ному заведенні Литвіна прощав покійну від шадни-ці "Трибуна" в Ньюарку Ро-ман Ричок. Завдання було вщент заповнене родиною та приятелями. Поминаль-ну Службу Богу з панакхи-дою в церкві св. Івана Хрестит-еля в Ньюарку відправи-ли місцевий парох о. ігумен Михайло Кучмак і о. прала-та Антон Борса, колишній парох в Джерзі Сіті. Співав гарно місцевий церковний хор під диригентурою М. Добоша. Дуже гарними сло-вами згадав покійну о. М. Кучмак. Над своєю могил-лою прощав св. п. Надію Ми-кола Семанишин. На поминах промовляли: від Об'єднання Надбужанців Іван Базарко, Христа На-вроцька, як давня приятелька родини покійної, від Укра-їнського Вільного Універси-тету О. Кисілевська-Трач і

Таїса Богданська, згадуючи пильність покійної в праці в шадній "Трибуна". На за-кінчення поминах, які мо-литвою починали і закінчи-ли огні Кучмак і Борса, брат покійної Євген звору-шливо подякував усім за численну участь в похоро-нах та прочитав телеграму, що її надіслав з Вінніпегу голова Об'єднання Надбу-жанців Семен Романюк.

Перестало битися серце

Іван Базарко

СОВЕТСЬКІ ВЛАСТІ звільнили з табору невилічливої праці в Сибірі, біля місцевості Норильск, Сергєя Ходоро-віча, відомого совєтського дисидента, який вже прибув із Сибіру до Москви, як повідомляє про це пресове аген-ство Ройтерса. С. Ходоровіч свого часу завідував фондом допомоги політичним в'язням і їхнім родинам. Він був на-лісті академіка Андрєя Сахарова, яку він вислав свого часу на адресу генерального секретаря ЦК КПСС Міхаїла Горбачова.

ПОВІНЧАЛИСЯ

Ліда Шикеринець

3

Куртом Бельмер

Ліда Шикеринець дочка П-ва В. Шикеринців замішаних в Брук-ліні, Н. Й., одружилася з Куртом Бельмер, сином П-ва К. Бельмер з Бреману, Західна Німеччина.

Чину вінчання довершив о. Юджин Скуво 8-го листопада 1986 року в церкві св. Патрика в Джер-зі Сіті, Н. Дж.

Молода п-ні Бельмер є градуан-ткою Пенс Університету в Нью Йор-ку.

Молодий п-н Бельмер є заступ-ником президента торговельної фірми Наргулф-Юнігас Інк., що має осідок в Нью Йорку.

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

УКРАЇНСЬКОЇ ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ
КООПЕРАТИВИ «САМОПОМІЧ» У ДІТРОЙТІ

відбудуться

В НЕДІЛЮ, 29-го БЕРЕЗНЯ 1987 РОКУ О ГОД. 1:30 ПО ПОЛУДНІ

В ЗАЛІ УКРАЇНСЬКОГО КУЛЬТУРНОГО ЦЕНТРУ
26601 RYAN ROAD, WARREN, MICHIGAN

ПОРЯДОК НАРАД

1. Відкриття	6. Дискусія над звітами
2. Відчитання протоколу	7. Внески і запити
3. Звіт Президента	8. Вибори
4. Звіт скарбника	9. Закриття
5. Звіт Контрольної Комісії	

По Загальних Зборах відбудеться бенкет із мистецькою програмою

А. Корягін...

(Закінчення зі стор. 1)
...виступав як один із най-кращих артистів. Він, який ще відомий, кар'єру в констаторі не будує, звільняється і не дістає двозвучний відзвіт з родиною. Під час розмови він на-товував на отримання ком-сії, може навіть з участю міжнародної психіатричної організації, але було б іде-альною, бо тоді число па-цієнтів "у психушках" на-певно зменшиться.

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
Four dation, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

Д-р Олександр Шварц

СПЕЦІАЛІСТ ВНУТРІШНІХ ХВОРІВ

Крім того провodaєть найновіші методи перегляду шлунка, раніше виявлення поліпів грубої кишки, нехірургічне лікуван-ня гемороїдів

232 East 12th Street, New York, N.Y. 10003

(Між 2-го і 3-го Авеню)

Години прийняття: понеділок, середа, четвер і п'ятниця

від 10-5 по пол. тільки за домовленням.

Тел.: (212) 460-5622

Говоримо по-українськи.

Д-р А. Григорович

спеціаліст фізичної медицини і реабілітації

відкриває додатково

ЗАГАЛЬНУ ПРАКТИКУ

Години прийняття: кожного понеділка, середа і четверга
від год. 2-ої до 7-ої по пол.
за попереднім домовленням.

140-142 Second Ave., New York, N.Y. 10003

(Український Народний Дім)

Tel.: (212) 529-5966

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ

„САМОПОМІЧ“

в Ньюарку, Нью Джерзі

відбудуться

в суботу, 28-го березня 1987 р. о год. 6-й веч.

в залі Українського Народного Дому

140 Проспект Авеню, ІРВІНГТОН, Н. Дж.

Звичайний порядок нарад.

Проситесь Членів про численну участь!

Окремих повідомлень не висилатиметься.

РАДА ДИРЕКТОРІВ

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Відділу ОУА „Самопоміч“

в Ньюарку, Н. Дж.

відбудуться

в неділю, 5-го квітня 1987 р., о год. 4-й по пол.

у Пластовім Домі, 736 Санфорд Аве., Ньюарк, Н. Дж.

Членів запрошує до участі

УПРАВА ВІДДІЛУ

УВАГА: збори починаються півгодини пізніше за важливі рішення без огляду на число присутніх членів.

ПОВІДОМЛЯЄМО, ЩО

в суботу, 4-го квітня 1987 р., о год. 3-й по пол.
в Пластовому Домі в Нью Йорку, Н. Й.
при 144 Друга Авеню

відбудуться

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ПЛАСТОВОЇ КОРПОРАЦІЇ

„МОЛОДЕ ЖИТТЯ“

зі звичайною ПРОГРАМОЮ НАРАД

Просимо усіх ВШ. шевроців взяти участь

у Загальних Зборах

ДИРЕКЦІЯ

Українське Патріархальне Товариство

Відділ у Трентоні, Н. Дж.

запрошує всіх на

СВЯТОЧНІ СХОДИНИ

в пошану

Святої Пам'яті

ПАТРІАРХА ЙОСИФА

Доповідь „Визнання Патріархату — Заповіт Патріар-ха Йосифа і мета його послідовників“

вигосить ред. Василь Пасичняк.

Після доповіді відбудеться дискусія.

Зала при церкві св. св. Іосифа та
Неділя, 29-го березня 1987 р., год. 2:30 по пол.

ПОДЯКА

Ми вже давно розпрощались мій незабутній Друже, коли 30-й золотий листопад болюного 1986 року проклав Тобі дорогу до віч-ности, покинув Ти мене Дружину, Дітей та Внука у глибокому смутку.

Прощальні слова д-ра Євгена Гіля над могилою мого Чоловіка

бл. п. мгр. прав

ВОЛОДИМИРА
ПРОЦІНСЬКОГО

У незабутню дорогу до вічності відправляємо Ва-шого Дорогого Мужа, Батька, Дідуся, Члена Вашої великої рідні та визначного члена Вашингтонської Громади. Сумно звучать похоронні Співи, душевний жаль та печаль серця доходять до серця.

Не трають сьомо-юрьські дзвони города Львова, де бл. п. Володимир Процінський проживав молоді літа. Шепетить осінні листя, а дріжкий вітер співає сумну пісню довічного розстання.

Проте не плакати Вам. Ваш Муж, Батько, Дідусь чесно пройшов свій життєвий шлях і чесно закінчив мандрівку на цій „Долині Снів“. Любив свою Дружину, Дітей та Внука широко батьківською любов'ю та трудився для Вас все життя, змагався із труднощами життя, радів Вашим успіхам та сумував разом з Вами у Ваших життєвих турботах. Все був вірний на-шим релігійним та національним ідеалам.

У Вашингтонській Громаді був ініціатором співочих виступів та організатором хорів.

Сьогодні — Мгр Володимир Процінський стає на пробу і суд перед Всевидцем.

Ми прощаємо Його в незабутню дорогу до вічності на-шою журавлиною лісною —

Видиш брате мій,
Товаришу мій...

Розійшлася сумна Вашингтонська Громада ще не про-топаними стежками з місця — де Всі Співачі спочивають.

Хай не тривожиться серце Ваше — Віруйте в Бога — сказав Ісус Христос до Апостолів.

І з тою вірою у Всемогучого Бога, молитвою обгортаю істинну правду — Бог дає — Бог азяв.

Вдячні ми із глибини серця Родині, Приятелям, Знайо-мим та всім доброзичливим людям, котрі сердечно-щиро нам співували.

Вам всім дякуємо за Святі Служби Божі, квіти, пожертви на різні цілі, листи та цілющі молитви.

Із глибини мого зболілого серця — найщиріша подяка Всеч. о. Тарасові Лончину, пароху Помісної Української Католицької Церкви св. Трійці, котрий у наших скорботах був духовним провідником, сином і братом — глибоко відчував наші страждання.

Отець Святими Літургіями й похоронними відправами — попросив мого Чоловіка на вічне життя.

Щира подяка інж. П. Крулеві, що з гуртком приятелів — співаків тою ж журавлиною пісню прощає Володю на без-поворотну дорогу.

Безмежна подяка всім, що взяли участь у похоронних відправах. Тримні та д-рові Старосольському дякуємо за теп-лі спогади про мого Невіджалуваного Чоловіка.

Паням: Анні Гаєрилюк і д-р Ларисі Фонтані за прилаго-дження Тримні, їхню відданість та співчуття.

У світлу пам'ять мого Чоловіка просили про Святі Служби Божі: Св. Літургія — Собор Пресвятої Богороди-ці — родина, Сестрицтво Почаївської Богоматері, 78-й Відділ С.У.А. М. Г. Раковський, Н. Кравчук-Аерс, М. І. Ставничі, Ю. Л. Раковський, Т. Кічоровська, М. І. Галл Утриско.

Під час Різдва в пам'ять Маркусиного Тата світло світи-лось на Ялинці в Католицькій Церкві, Лебанон, Ріджінгі.

На Будівельний Фонд церкви св. Трійці:

200 дол. — Олег Процінський;
по 100 дол. — М. М. Фланіері, М. Н. Захарченко, Н. М. Базар-ко, д-р Т. М. Залуцький, д-р І. М. Ільчишин, Ю. І. Волошин;
75 дол. — Ю. Е. Ясків;

по 35 дол. — О. Б. Козак, Т. Кічоровська;
по 50 дол. — М. А. Мостович, Я. М. Волошин, В. О. Лев, д-р А. Н. Марк, Я. О. Салук, А. Х. Салук, І. Н. Гавдяк, д-р Е. А. Гіль;

по 25 дол. — О. М. Поліщук, І. Т. Корж, І. Б. Петруцько, О. М. Раковський, Т. К. Бен, А. Н. Кравчук-Аерс, С. Ф. Кра-вець, о. Тарас І. Лончина, О. П. Ллоус, О. Ф. Алюзо, О. Дрежновський, С. П. Проци, Т. Б. Ясківські, Ю. Сенік, О. І. Зенюк, М. Г. Утриско, П. Фланіері, Л. М. Лавілка, Р. Воробець, д-р О. А. Гаврилюк, І. М. Ставничі, І. Кості, І. Ільчишин, А. О. Гавдяк, Г. Хамула, С. Кузь, І. У. Сось, Поля Книси і Зоріана Луцька;

по 20 дол. — д-р П. Н. Бабик, М. Перейма, Х. Громоцька, д-р Я. Д. Гелета, д-р Ю. О. Старосольський, А. О. Галлиш, В. С. Надріага, Д. Корбутяк, д-р Л. Фонтана, А. Когутяк;
по 10 дол. — Джон Джонсон, Ж. Осгуд, 15 дол. — Гуляви 10 дол. — Клюб — Лебанон.

150 дол. — Ярослав Гірна на Українській Студії в Гарвард-ському Університеті.

100 дол. — інж. Лев і Александра Яскевич на Український Освітньо-Культурний Центр у Філадельфії, Па.

75 дол. — д-р В. П. Базарки на українську католицьку церкву св. Іосафата, Парма, Огайо.

Нехай Господь Бог винагородить Вас всіх стократно.

Безмежно вдячні:

ЕМІЛІЯ ПРОЦІНСЬКА з дітьми — ІГОРЕМ, МАРТОЮ І ОЛЕГОМ

В Сороковий день по відході у вічність

Св. п.

НАДІЇ КОТИК-КУХ

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в суботу, дня 28-го березня 1987 р., о год. 8-й ранку в церкві св. Івана Хрестителя при Стемфорд Авеню в Ньюарку, Н. Дж.;

в суботу, 28-го березня 1987 р., о год. 7-й ранку в парафії св. Володимира в Марлборо, Н. Дж., в домашній каплиці о. пралата Антона Борси в Абердін, Н. Дж.;

в суботу, 28-го березня 1987 р., о год. 8-й ранку в церкві св. Трійці в Сілвер Спрінг, Мд.;

в неділю, 29-го березня 1987 р., о год. 10-й ранку Служба Божа з Панахидою в українській католицькій церкві св. Родини в Вест Айсліп, Понг Айленд, Н. Й.

Просимо згадати Покійну в своїх молитвах.

Ділимось сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 9-го березня 1987 року після тяжкої недуги упокоївся в Бозі

бл. п.

Олександр Кирилів

проживши 71 рік і був похований 12-го березня 1987 р. в Чикаго, Іллі, на цвинтарі Elmwood

Горем прибиті:

дружина — НАТАЛІЯ
син — ВАСИЛЬ з дружиною ШЕРЕН та донькою ЕМІ
донька — ЛЕСЯ з мужем РАДЖЕР ГАНКІН та донькою НАДЕЮ
син — ІВАН
брат — ВАСИЛЬ з родиною в Україні та ближча і дальша Родина в Україні

Ділимось сумною вісткою з Рідною, Приятелями і Знайомими, що 19-го березня 1987 р. відійшов у Вічність на 92-му році життя

наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ДІДО І ПРАДІД

бл. п.

ЯКИМ САЛЯК

ПАРАСТАС І ПАНАХИДА за спокій душі Покійного бу-дуть відправлені в п'ятницю, 20-го березня 1987 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Gray при 100 East Main Street, Port Jervis, N.Y.

ПОХОРОН в суботу, 21-го березня 1987 р. о год. 10-й ранку в похоронному заведенні, а в 11-й ранку ЗАУПОКІЙ-НА СЛУЖБА БОЖА в українській католицькій церкві св. Во-лодимира в Глен Спей, Н. Й., опісля на місцевий цвинтар.

Горем опечалені:

дружина — КСЕНЯ
сини —
ПЕТРО з дружиною ОРИСЕЮ і дітьми ХРИСТОЮ І ЯЛЕЮ
ВАСИЛЬ з дружиною РОМОЮ і дітьми НАНОЮ І ОЛЕСЕМ
дочка — МАРІЯ з дітьми і внуками в Україні
світ — МИХАЙЛО РУБИЧ
та родині — САЛЯКІВ, КУЛИНИЧІВ, МОХУНІВ, ЗАВАЛИКУТІВ І КЕКІШІВ

Нова збірка поезій
Наталі Лівницької-Холодної
„ПОЕЗІЇ СТАРІ І НОВІ“
редакція Богдана Бойчука,
видання Союзу Українок Америки
Можна набувати в
СОЮЗІ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
108 Друга Авеню, Нью-Йорк, Н. Я. 10003
Тел.: (212) 533-4848
Ціна — \$15.00 амер. дол.

A NEW BOOK
HAWAIIAN ORDEAL
UKRAINIAN CONTRACT WORKERS
1897 — 1910
By M. EWANCHUK
AVAILABLE IN "SVOBODA" BOOKSTORE
Order Autographed copies from Price \$13.95
828 Borebank, Winnipeg, Man. R3N 1G4, Canada

Уага! Уага!
ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПЕРЕКЛАД
Наукове Товариство ім. Шевченка
Ксенофонт
„АНАБАЗИС“
із старогрецької мови переклав
проф. д-р Михайло Сомницький
Книжка (237 стор.) з додатками про історичне тло твору з
малою пошкодою, тощо, в ціні 14.00 амер. дол., можна набути у
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Український Народний Союз
пошукує досвідчених
АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
і
ЗАГАЛЬНИХ АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ
зі знанням української і англійської мов
на околиці
Чикаго, Нью-Йорк, Торонто, Філадельфія,
північного Нью-Йорку і Нової Англії
з метою розбудувати і керувати мережами
агентів-продавців в тих округах.
• Впроваджуючі інформації
• Платня у формі позички
• Відсотки від комісійного
• Всі бенефіти
Звертатись до:
H.P. Floyd, National Sales Director
Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Тел.: (201) 451-2200

MILLENNIUM TOURS
988-1988
MILLENNIUM CELEBRATIONS

KOBASNIUK • NEW YORK
SCOPE • NEWARK
DUNWOODIE • YONKERS

ROME — HOLY LAND
UKRAINIAN MILLENNIUM
WORLD CELEBRATIONS
JUNE-JULY 1988
14 ITINERARIES FROM \$ 988.00
Officially Appointed Millennium Ukrainian
Agencies in U.S.A.

DUNWOODIE TRAVEL BUREAU
771 A Yonkers Avenue
Yonkers, New York 10704
(914) 969-4200
COLLECT CALLS ACCEPTED

SCOPE TRAVEL INC.
845 Sanford Avenue
Newark, New Jersey 07106
(201) 371-4004
TOLL FREE: 1-800-242-7267

KOBASNIUK TRAVEL INC.
157 Second Avenue
New York, New York 10003
(212) 254-8779
COLLECT CALLS ACCEPTED

Please complete and return coupon to any of above Agencies for brochure:

Name/s _____
Address: _____ Street _____ City _____ State _____
Zip Code _____ Area: _____ Tel. No. _____

3-87-SV

На культурному...

(Закінчення зі ст. 2)

Досвід цивілізованого світу показує, що навіть крайньо протилежні інтереси можна узгодити (Франція і Німеччина). Передумовою цього є взаємне довіря, а цього до тепер не ставало. Тому може середньоевропейська солідарність в обороні прав людини зменшити взаємне недовіря і приведе до переосмислення спірних питань в атмосфері вільної від ресантиментів і підозріння.

У тому, що автор написав про привертання пошани для принципу моралі у спілкуванні між народами Середньої Європи, а зокрема в наших взаєминах із поляками, нема багато нового. Навіть наші країни серед-

вища дійшли до висновку, що нашим спільним налітним ворогом є Москва, що нині не час нам згадувати про загартування поляками. Лемківщина, а полякам про Львів. Пора признатись до помилок минулого, бо без того неможливо політичне співдіння нині і на майбутнє. Та навіщо нам добріх відносин із нашими сусідами, хоч як важливе це питання, бо проти всіх нараз боротись годі, не є в моїх очах важливою й істотною справою, як піднесення Милошом питання духовної приналежності народів. Середньої Європи. Політику можна міняти, направляти, достовіряти, а то навіть у короткому часі. Немає ж ментальності і духовності народу. Вона формується віками, за-

ждижується глибоко у психіку народів. А культурні настанови не можна легковажити. Культурна ідентичність, духовність, є основною підставою національної незалежності у політичному сенсі.

Вплив московської східної духовності на нас непереможний. Уже більш як 40 років на еміграції живуть галичани поруч із нашими братами зі Східної України, а ще досі ми „інші“ як вони. Іздив я двічі на Україну. Мої колишні друзі і своїки нині „інші“, як я. Шість нових російське, гнітує, пригноблює, в їх духовості. Жити з ними було бажко. Приїжджають наші брати з Галичини до ЗСА на відвідини. Не бачите які

вони вже „інші“. Все це гнітує вплив східної духовності. Совєтські русифікатори знають, що вони роблять, коли так агресивно винищують уніятство в Україні. Вони знають, що це уніятство, це русло, яким просочується ворожа московською Сходові „західність“ у душу народу.

Важко нині відперти тезу, що „Схід“ — то Москва! Бо де інше можна його бачити? У Греції? В арабських мароканах, чи китаї? Духова „східність“ — це московська східність, бо „інше“ „Сходу“, крім московського нині не бачимо.

Біда жити на роздоріжжі культур — як Україна. Історія показала, що нинішній Схід — Москва для нашого

народу загубить. Але важко нам тепер беззастережно впасти в обійми Заходу, бо не все там морально здорове і стравне для нас. Тому може насправді час стати ідентифікувати себе поруч поляків, чехів і литовців та інших, як духово нація Середньої Європи і що спільноту з іншими народами планет. Від московського Сходу тікати під кожним оглядом і забути все, що нас ще з ними лучить.

Володимир Барагура
МЕЧ І КНИГА
Історичні оповідання для молоді.
Ілюстрації П. Андрусів
І. М. Михалевича
Ціна 7.00 дол. з портом
Мешканців штату Нью-Джерсі або
власне 6% ставкового податку.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ДО ВІНАЙМУ — FOR RENT
5 KIMHAT
на 3-му поверсі
в Джерсі Сіті, Н. Дж.
Телефонувати (201) 788-1984
між 6-11 веч.

• SERVICE •

The Ukrainian
Restaurant & Caterers
132 2nd Ave. (8 St.)
N.Y., N.Y. 10003
212-533-8765
— PRIVATE PARTIES —
Christenings • Graduations
Showers • Weddings
Anniversaries
Meetings and Wakes

• SERVICE •

UKRAINIAN
TYPEWRITERS
also other languages complete
line of office machines &
equipment.
JACOB SACHS
251 W. 98th St.
New York, N.Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
7 days a week

• BUSINESS SERVICE •

ГРОШІ до СССР
1 РУБЕЛЬ
ВКЛЮЧАЄ ВСЕ
\$1.95
(Включено доставка і забезпечення)
(Мінімальне замовлення — 30 руб.)
Ціни відповідають нинішньому курсу
іноземної валюти і підлягають
будь-яким оподаткуванням і змінам
що можуть статися до отримання.
ОФІЦІЙНІ ПЕРЕКАЗИ
ВСІ ПЛАТНОСТІ ПОВНІСТЮ
ГARANТОВАНІ
ВАМ ПОСЛАЄТЬСЯ РОЗПІСКА
ПІДПИСАНИЙ І ЗАБЕЗПЕЧЕНИЙ
ЗАПОРУКОЮ.
GRAMERCY
SHIPPING, INC.
744 Broad Street
Newark, N.J. 07102
Est. 1947

всадили до мавзолею, будова якого коштувала мільйон доларів.

Дуранти каже, що західному світові важко зрозуміти азійську психіку росіян. Сталін, не раз вітав японського кореспондента словами, що він є теж азійцем. Більшість чужинців, що їдуть до Росії, забувають про те, що Росія — це Азія. Різноманітний наріз СССР, чийого якого — це більшість європейців, але немає і сумніву, що всі вони мають азійську ментальність (стор. 271). Там далі читаємо, що більшість у своїх планах стосували засаду, що цілью освоює засоби.

Дуранти доводить, що більшістькам вдалося колонізація тому, що дев'ять десятих населення Росії були бідняками, а одна десята — багаті, промисловці й купці, які могли також усе втратити, коли того забажала царська адміністрація. У квітні 1939 року Дуранти лівів через Україну до Константинополя і „бачив нові політичні кадри при роботі; з того часу він не сумнівався, що знайшлася розв'язка аграрної проблеми й що весняний засіб буде успішним „осягом“ (стор. 322).

Він твердить, що для газети новинки є новинками, без огляду на те, як і коли їх дістали й „залишили це все чортові“, нехай вір бере на себе відповідальність, але, якщо вам дають засекречені історії, то ви мусите респектувати тайну. Він мав двічі інтерв'ю зі Сталіним і дотримував товариство Лівінову в дорозі з Москви до ЗСА, після чого Америка, за президента Рузвельта, визнала в 1933 році Совєтський Союз „де юре“.

Перечитуючи спогади Дуранти, про його 15-річне перебування в СССР і його особистий контакт з більшовицькими верховодами, читаєш приходить до висновку, що цей довголітній і досвідчений кореспондент „Нью-Йорк Таймсу“ виконував у Москві таку працю, яка подобалася Сталіну. Він затаїв у своїх звідомленнях нечуваний в історії людства московський злочинний генцид-голод в Україні в 1932-33 роках, і, мабуть, за це Сталін особисто його хвалив — за „добру роботу в його звідомленнях про СССР...“ (стор. 166).

Дуранти...

Закінчення зі стор. 2.

Вивчивши російську мову, Дуранти зміг читати їх пресу між рядками. Влітку 1922 року проголошена була конституція СССР, в якій сказано, що сім суверенних держав Совєтського Союзу мають право відокремитися. Діставши копію цієї конституції, американські кореспонденти думали, що це друкарська помилка. І коли запитали офіційних чинників з преси Департаменту закордонних справ, то дістали відповідь, що текст конституції правильний, бо рамки конституції не розраховують на те, щоб якась з цих держав думала відокремитися. Дуранти про те пише: „Вони дивляться на це, коли приїде час, що інші держави, як Німеччина й Англія, а може й Америка, схочуть стати членами Совєтського Союзу“ (стор. 197).

Двадцять років створив більшовизму Ленін. Його наслідником мав стати Троцький. Але, кілька тижнів перед смертю Леніна, захворів Троцький, вважачи його за найбільшу „грошову“ після Леніна. Сталін анкористав несприятелі Троцького і перебрав владу й коротко, при допомозі ГПУ зліквідував опозицію прихильників Троцького. Ленін помер від другого паралічу і в тестаменті бажав, щоб тіло його спалили, а майно передали на едукційний фонд. Але Лівіт-бюро вирішило мати забальзованого ідола, якого

Баффало і околиця!
В неділю, 29-го березня 1987 р., о год. 2:30 по пол.
в Українсько-Американському Торонто-анському
Центрі, 205 Military Road, Баффало, Н. Я.
відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС
в БАФФАЛО, Н. Я.

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи урядовців
і конвенційні делегати наступних Відділів:

40, 87, 127, 149, 299, 304 і 360

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Відчитання протоколу з минулих Річних Зборів
4. Звіт членів Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір Управи і Контрольної Комісії
7. Слово заступника головного підприємця
8. Слово заступника головної підприємки
9. Схвалення плану праці на бжучий 1987 рік.
10. Внески і запити
11. Закриття нарад

У зборах візьме участь

д-р Мирон Б. Куропас, заст. гол. підприємця УНС
За ОКУЖНУ УПРАВУ:
Роман Конопотський, голова
Василь Сивенький, секр.

„Союзівка на вакаціях“
з огляду на ВАКАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ
„СОЮЗІВКИ“
СОЮЗІВКА ЗАКРИТА
від 1-го березня до 1-го квітня 1987 року

Друкарня СВОБОДИ
приймає на постійну працю
РОБІТНИКІВ
до висилки газет та інших
друкарських робіт
Години праці від 8-ої до 4:30 по пол.
Знання української мови обов'язкове.
Добрі умови праці і бенефіти.
Голоситись особисто:
SVOBODA
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302
Тел.: (201) 434-0237

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
ОКРУГИ ТВЕРДОГО ВУГІЛЛЯ
повідомляє, що
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
відбудуться
в неділю, 29 березня 1987 р., о год. 2-й по пол.
в Scafford Motel, corner 309-54 Hwy, Hometown, Pa.
До участі в зборах запрошуються всіх Відділових
урядовців і конвенційних делегатів
наступних Відділів:

Берк, 164 і 333
Фракілл, 242, 382
Фріленд, 429
Магоней Сіті, 305
Мек Аду, 7

Майнерсвілл, 78, 129, 265
Мт. Кармел, 2
Шамокін, 1
Шенандога, 98
Ст. Клер, 9, 31, 228
Пітсбург, 389

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Відчитання протоколу з минулих Річних Зборів
4. Звіт членів Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами
6. Вибір Управи і Контрольної Комісії на 1987 рік.
7. Доповідь головного радного УНС
8. АНДРІЯ КЕЙБІДИ
9. Запити до представника Екзекутиву
10. Схвалення плану праці на бжучий рік
11. Річні справи — закриття нарад

У зборах візьме участь

Андрій Кейбіда, головний радний УНС

За ОКУЖНУ УПРАВУ:

Тимко Бутрай, голова
Адольф Словик, касир

Йосиф Сидор, поч. гол.
Галина Словик, секретар

Найкращий дарунок
ЕНЦИКЛОПЕДІЯ —
НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!
ПОДБАЙТЕ,
щоби в кожній публічній бібліотеці була
повна і списла двотомова
Енциклопедія України
в АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

ЦІНА:
Том I \$ 75.00
Том II \$ 85.00
Кто замовить ОБА ТОМИ платить \$140.00
включно з пересилкою
Замовлення і належність ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ
ПЕРЕКАЗАМИ (М.О.) плати
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

U.S. Bank Company
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
МАЄМО БАНДУРИ
НА ПРОДАЖ

• НА ПРОДАЖ •

Як читати „Свободу“, хочи чи не хочи, переглядаючи кожному нашому номеру, що відходить від нас в половині призначеного людям життя.

Лиш людина затроє себе сама куренням, питань алкокого, галузювальною мукію: не свіжого ідола, мало рухливий і не правильним думанням.

Тяжко з від життя, хворий — від нездорової їди.
Наказування їди, це БДЖОПІЯНІ ПРОДУКТИ. Кожна людина, що хоче бути здоровою, повинна щодня заживати Пшіві до
M. SURMACH
169 W. Saddle River Rd.
Saddle River, N.J. 07458

• РІЗНЕ •

Пюрд і Фатіма

ОБІ, ст. 448 дш 7д.
N. S. Czartorysky
200 East 5th Street — 18
New York, N.Y. 10003

• HELP WANTED •

ШУКАЄМО ЖІНКУ

до опіки над двома дітьми до легкої домашньої праці, 4 або 5 днів в тижді. Лівінгстон, Н. Дж. (201) 994-2812 по 6-й год. веч.

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK, OKOLICIN.
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуговування української мови. Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також здійснюємо похорони на цвинтарі в Бронксі, Брукліні, Манхеттені, Нью-Йорку, Нью-Джерсі.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

SENKO
FUNERAL HOME

213 Bedford Avenue, Brooklyn, N.Y. 11211 388 4416
HEMPSTEAD FUNERAL HOME
89 Peninsula Blvd., Hempstead, N.Y. 11550
(516) 481-7460
24 HOURS A DAY

ПАМ'ЯТНИКИ

з різноманітними статуями, цвинтарі: св. Духа в Гамптон-бургу, св. Духа в Гамптон-бургу, св. Духа в Гамптон-бургу, св. Духа в Гамптон-бургу.

ВІДОМА СОЛІДНА ФІРМА
Cypress Hills Monuments

Власник — український
ВОЛОДИМИР БІЛЯНСЬКИЙ
К. М. КАРДОВИЧ
О. ПОБАЧЕВСЬКА
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel. (718) 277-2332

Відкрито кожного дня в усьому включно від 9:00 до 5:00. На бажання для англійської мови радо заведемо до Вашого дому з проектами і планами.

HURYN MEMORIALS
ВИРОБЛЯЄМО НА ЗАМОВЛЕННЯ ТА ВМОНТУЄМО НА КРАЩІЙ КРОСТІ

ПАМ'ЯТНИКИ

в околиці Нью-Йорку, включно цвинтарі: св. Духа в Гамптон-бургу, Н. Я., св. Андрія в Бранд-Брук, Н. Дж., Пейн-Біш в Кор-гонскі та Глен-Спей, Н. Я. Ми пропонуємо особисті послуги та поради у Вашому домі. За двома адресами представимо слідствувати.
IWAN HURYN
P.O. Box 121
Hamptonburgh, N.Y. 10916
(914) 427-2684
BONDAN REKSHYNSKY
45 East 7th Street
New York, N.Y. 10003
(212) 477-6523